

Łódź, 26 listopada 2018 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 17/18

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący:	doradca podatkowy Mateusz Latkowski
Sędzia:	doradca podatkowy Krzysztof Adamiec
Sędzia:	doradca podatkowy Michał Sroczyński
Protokolant:	doradca podatkowy Małgorzata Petrus

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2018 r. sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych z 20 lutego 2018 r. (numer repertorium 187/2017/35/2017/ŁÓD) o ukaranie doradcy podatkowego (nr wpisu,.....), obwinionej o czyn polegający na:
- niewykonaniu obowiązków zawodowych regularnego opłacania składek członkowskich, co stanowi naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 377 ze zm.),

uznaje Obwinioną winną zarzucanego jej czynu, tj. naruszenia przepisu art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym oraz wymierza jej, na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 12 miesięcy.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Krzysztof Adamiec

Sędzia
Michał Sroczyński

UZASADNIENIE

Sąd przystępując do rozpoznania przedmiotowej sprawy dokonał analizy akt sprawy oraz dokonał wstępnej oceny spełnienia warunków formalnych postępowania, przede wszystkim okoliczności, czy stronom postępowania w prawidłowy sposób doręczono wszelkie zawiadomienia.

Po przeprowadzeniu pozytywnej weryfikacji warunków formalnych postępowania, Sąd dokonał analizy wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i dokonał oceny materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym znajdującego się w aktach sprawy.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o ukaranie Obwinionej, doradcy podatkowego, karą pozbawienia prawa wykonywania zawodu, za czyn polegający na niewykonaniu obowiązków zawodowych regularnego opłacania składek członkowskich, co stanowi naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 377 ze zm.). Z ustaleń poczynionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego wynika, że zaległości Obwinionej z tytułu nieopłaconych składek członkowskich wynosiły: na dzień 2 sierpnia 2017 r. 720,00 zł, na dzień 4 stycznia 2018 r. 1 000,00 zł.

Z informacji przedstawionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego wynika ponadto, że Obwiniona była uprzednio karana dyscyplinarnie za nie wywiązywanie się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych – karą nagany. Okoliczność ta potwierdzona jest także Informacją z Rejestru Ukaranych z 23 maja 2018 r. W toku postępowania wyjaśniającego Obwiniona odbierała korespondencję, jednak nie złożyła żadnych wyjaśnień.

W toku postępowania przed Sądem Obwiniona przesłała pisemne wyjaśnienia, w których wskazała na niemożność wniesienia odpowiedzi na wezwanie do składania wniosków dowodowych w określonym terminie z uwagi na sytuację zdrowotną. W piśmie tym wskazała ponadto, że w jej sytuacji cyt. „korporacja powinna mi pomóc a mnie niszczyć, a przynajmniej nie utrudniać mi walkę z bezprawiem jaki ma miejsce w moich sprawach z bezkarnym kapitałem narodowości żydowskiej.”

Sądowi z urzędu znany jest fakt zaległości Obwinionej w opłacaniu składek członkowskich, wynoszących w dacie orzekania 1 920,00 zł, fakt zawarcia układu ratalnego pomiędzy Obwinioną a samorządem doradców podatkowych w zakresie zaległości w opłacaniu składek członkowskich w kwocie 840,00 zł oraz fakt, że układ ten nie był i nie jest przez Obwinioną realizowany.

Sąd uznał, że przedstawione w sprawie dowody są wiarygodne a stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości.

Przepis art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W pkt 3 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy obowiązany jest regularnie opłacać składkę członkowską. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 5 ustawy o doradztwie podatkowym, ustalanie wysokości składek członkowskich należy do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych. Wysokość składek członkowskich wynika z § 1 uchwały Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 35/2014 z 11 stycznia 2014 r. i wynosi 80 zł miesięcznie. Ponadto, stosownie do art. 15b ust. 4 Zasad Etyki Doradców Podatkowych (uchwała Drugiego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 28/2018 z 22

stycznia 2006 r. z późn. zm.) zaleganie z zapłatą składki członkowskiej za co najmniej 6 okresów składkowych, stanowi podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Regularne opłacanie składki członkowskiej stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść w/w art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Naruszenie tego obowiązku może więc rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną. Składki członkowskie stanowią podstawowe źródło finansowania działalności samorządu doradców podatkowych, stosownie do § 50 ust. 1 pkt 1 Statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniona dopuściła się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest obowiązek regularnego opłacania składek członkowskich, czym zrealizowała znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Z uwagi na fakt, że składki członkowskie stanowią podstawowe źródło finansowania samorządu doradców podatkowych, czyn ten stanowi przewinienie o wysokim stopniu szkodliwości.

Obwiniona złożyła wyjaśnienia dopiero w toku postępowaniu przed Sądem. Wyjaśnienia te, w ocenie Sądu, nie wykazują przesłanek uniemożliwiających Obwinionej uczynienie zadość obowiązkowi regularnego opłacania składek członkowskich. Wyjaśnienia te dotyczą braku możliwości złożenia w określonym terminie odpowiednich wniosków dowodowych z uwagi na stan zdrowia Obwinionej, jednak nie wynika z nich, aby stan zdrowia uniemożliwiał regularne opłacanie składek członkowskich. Co więcej, Obwiniona zawarła z samorządem zawodowym doradców podatkowych układ ratalny w zakresie zaległości w opłacaniu składek członkowskich na łączną kwotę 840,00 zł, jednak układ ten nie był i nie jest przez Skarżącą realizowany.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Dokonując oceny przewinienia pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić, Sąd stwierdził, że karą adekwatną do wagi popełnionego czynu będzie kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 12 miesięcy. Obwiniona nie uczestniczyła aktywnie w postępowaniu wyjaśniającym i postępowaniu przed Sądem (trudno bowiem za takie uczestnictwo uznać wyjaśnienia złożone w toku postępowania przez Sądem, które nie odnoszą się do kwestii związanej z zarzucanym przez Rzecznika Dyscyplinarnego czynem, zawierają natomiast określenia nie liczące z powagą wykonywanego zawodu – o czym szerzej niżej). Obwiniona była wcześniej ukarana karą nagany za przewinienie dyscyplinarne w postaci nie wywiązywania się z obowiązku podnoszenia kwalifikacji. Zasadne jest wymierzenie Obwinionej kary surowszej niż dotychczasowa kara nagany i taką karę stanowi zawieszenie prawa wykonywania zawodu doradcy podatkowego na okres 12 miesięcy.

Osobnego komentarza wymaga fragment wyjaśnień Obwinionej dotyczący „bezkarnego kapitału narodowości żydowskiej”. Niewątpliwie Obwiniona będąca stroną postępowania dyscyplinarnego ma prawo do obrony, co wyraźnie wynika z art. 6 Kodeksu postępowania karnego (w związku z art. 79 ustawy o doradztwie podatkowym), w tym prawo

do składania odpowiednich wyjaśnień jako element obrony materialnej. Prawo do obrony nie oznacza jednak, że Obwiniona zwolniona jest z obowiązku uczynienia zadość zasadom etyki zawodowej – wszak postępowanie dyscyplinarne dotyczy działań doradcy podatkowego i fakt występowania doradcy w tym postępowaniu niejako poza sferą wykonywania czynności doradztwa podatkowego obowiązku tego nie wyłącza. Przepis art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym nakłada na doradcę podatkowego obowiązek postępowania zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej. Z kolei art. 3 ust. 1 Zasad etyki wskazuje, że doradca podatkowy powinien kierować się dobrem swoich klientów, poszanowaniem obowiązków wynikających z uczciwości, godności i dobrych obyczajów. Użycie zwrotu „bezkarny kapitał narodowości żydowskiej” w złożonych wyjaśnieniach w żaden sposób nie daje się pogodzić z powinnością poszanowania obowiązków wynikających z godności i dobrych obyczajów (pomijając zresztą bezużyteczność takich wyjaśnień do celów obrony Obwinionej). Należy dobitnie podkreślić, że takie zachowanie doradcy podatkowego, także przed sądem dyscyplinarnym, nie licuje z godnością wykonywanego zawodu i może stanowić odrębną podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej, a być może również odpowiedzialności karnej (choć w tym ostatnim przypadku dokonanie oceny pozostaje poza możliwością tut. Sądu).

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu doradcy podatkowego na okres 12 miesięcy.**

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Krzysztof Adamiec

Sędzia
Michał Sroczyński

Pouczenie

Stosownie do art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem.